

Ministeren for nordiske anliggender (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne endnu en gang udtrykke min glæde over, at vi har fået denne debat. Jeg siger også tak til Nordisk Råds danske delegations formand for den meget klare tilkendegivelse af behovet for og nødvendigheden af en sådan debat og også for bemærkningerne angående redegørelsen.

Jeg er meget enig med hr. Anker Jørgensen i, at det er et meget vigtigt problem, vi har med hensyn til handlingsplanen for fuld beskæftigelse og økonomisk vækst, og i, at denne plan, som også hr. Sønderby udtrykte det, må være rullende.

Fru Aase Olesen var inde på en hel del problemer i forbindelse med det nordiske samarbejde og stillede også det spørgsmål, om vi lægger tilstrækkelig vægt på den rigtige prioritering. Hvordan prioriterer regeringen samarbejdet vedrørende atomenergispørgsmål? Spurgte fru Aase Olesen. Vi har et kontaktoigan. Vi må håbe, at disse vedtægter ikke bliver opfattet som en kovending i energipolitikken. Jeg er enig i denne betragtning.

Fru Aase Olesen kom også ind på det meget centrale, det meget vigtige, at ét er at bekæmpe de hindringer, der er for samarbejdet os imellem, men er vi tilstrækkelig opmærksom på, at der ikke opstår nye hindringer og nye kløfter? Hun kom i den forbindelse med den interessante tankegang, om det var muligt, når man udarbejder et lovforslag, som vi behandler her i vores hjemlige regi, da at gøre en bemærkning om, hvordan dette forslag står i forhold til praksis i de andre nordiske lande, for dermed at trække det nordiske aspekt ind i den hjemlige, daglige lovgivning. Denne tanke bør vi undersøge nærmere og gå videre med. Den var meget interessant og meget positiv, når vi netop tænker på en fælles harmonisering af lovgivningen.

Det knirker med infrastrukturen, sagde fru Margrete Auken. Tænker vi for snævert i infrastruktur-mæssig henseende? Jeg er ikke sikker på, at fru Margrete Auken ikke har et »point« her, som vi nok bør lægge os på sinde.

Hvad med kulturplanen? Ja, nu fik vi altså ikke denne kulturplan, som blev lovet os. Hvorfor ikke? Hvis den skulle have været frem til denne session, måtte vi nok forudse,

at den ikke ville have været tilstrækkelig god. Det er jo et enormt kompliceret område, og det er sådan, at når handlingsplaner udarbejdes, skal de kunne stå sig kvalitetsmæssigt. Vi har erfaring for, hvad der sker, hvis ikke det er tilfældet. Derfor skal denne plan selvfølgelig være i orden. Nu kommer den, men det bliver først i Oslo i 1988.

Så var der spørgsmålet om bioteknologien. Som det også er nævnt i min redegørelse, er det de nordiske statsministre, der har været inde på dette problem. Et nordisk samarbejde på disse områder vil være af interesse for grundforskning, for jord- og skovbrug, for industri, for levnedsmidler, medicin og miljø. Ja, der er mange, mange områder, man kan komme ind på i denne forbindelse, og der er heller ingen tvivl om, at det er noget, vi arbejder stærkt med. Samarbejdsministrene vil på deres førstkomende møde i tilslutning til sessionen drøfte, hvorledes et samarbejdsprogram mere konkret kan udformes.

Fru Margrete Auken var også inde på andre ting, ikke mindst spørgsmålet om bistandsplanerne. Også her er en drøftelse i gang og den vil blandt de ansvarlige bistandsministre fortsætte her i marts måned. I Danmark er det jo udenrigsministeren, som varetager disse forhandlinger.

Hvad foregår der egentlig på det regionale samarbejdsområde? Det regionale samarbejde foregår blandt regionalministrene, som jo ligesom bryder mange normale ressortopdelinger. Hvor vi har miljøministre, finansministre og så fremdeles, har vi ikke helt på samme måde regionalministre, for regionalministrene har ofte det som ressortområde sammen med andre opgaver. Eksempelvis er det i Danmark miljøministeren, der har regionalområdet. Det er ikke overvældende mange møder, vi har, men på embedsmandsplan er der adskillige aktiviteter, og vi har på ministerplan møde hvert år, hvor vi tager de problemer op, der kunne være fra land til land, for med hinanden at diskutere, hvordan vi kan udvikle samarbejdet på regionalområdet. Det er, som jeg har gjort opmærksom på før, oftest nationale anliggender, men jeg har også påpeget i mit indlæg, at der er områder, der går på tværs af det nationale og regionalt går ind i et fællesskab.

Miljøhandlingsplanen er der nu ikke ret meget ved! Det må vel sige sig selv, at vi er dybt, dybt uenige i den konklusion.